

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Secvnda, Qva Continentvr Socratis Scolastici
Constantinopolitani lib. 7. Theodoriti Cyrensis episcopi lib. 5

Christopherson, John

[Köln], 1569

Quomodo Theodosio iuniore regnante, Burgundiones in Christum
credicerunt. Capvt XXX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12704

designatus, dum ecclesiam Arianorum, in qua clam & ex occulto preces faciebant, demoliri institueret, eos ad tantam adegit vecordiam, vt cum ecclesiæ vastationem cernerent, ipsi etiam facibus iniectis eandem succenderent. Quod quidem incendium ædes vicinas depascens penitus absumpsit. Ex qua re tumultus in ciuitate concitatus est, Arianique ad vlciscendum parati. Verùm Deus, vrbis conseruator, non passus est malum longius serpere. De cætero verò non hæretici modò, verùm etiam eiusmodi cum eo fidei fautores Nestorium incendium vocauerunt. Nec hoc pacto acquieuit, sed dum contra hæreticos machinas struebat, ciuitatem, quantum in eo erat, profus euerit. Quinetiam Nouatianos diuexare aggreditur, inde impulsus, quod Paulus eorum Episcopus ob pietatem tanta famæ celebritate fuit. Verùm Imperator admonitionibus conatum eius repressit. Quibus autem incommodis eos, qui festum Paschatis ad decimum quartum diem mensis celebrabant, in Asia, Lydia, & Caria affecerit, & quàm multi Miletis, & Sardis, seditione propter eum conflata interierint, mihi omittendum arbitror. At verò quas pœnas cum ob has causas, tum ob linguam petulantissimam dederit, dicam equidem paulò post.

Quomodo Theodosio iuniore regnante, Burgundiones in Christum crediderunt.

CAPVT XXX.

REM planè memorabilem eodem ferè tempore gestam hoc loco commemorabo. Est gens quædam Barbara, locum trans Rhenum fluuium incoleus, quos vulgo Burgundiones vocant. Isti vitam à Repub. gerenda remotam perpetuò degunt. Sunt enim fabri lignarii omnes, & ex ea arte mercedem, qua sustentant vitam, acquirunt. Hunnorum gens crebro in eorum fines incursionem faciès, agros depopulata est, & complures illorum non raro trucidauit. Itaque illi non ad hominem vllum auxiliij petendi causa confugiunt, sed Dei alicuius potestati se totos permittere in animos inducunt. Ac cum mente complecterentur, Romanorum Deum illis, qui cum metuunt &

reuerentur, firmum afferre præsidium, omnes communi consensu ad credendum in Christum se contulerunt: atq; ad ciuitatem quandam Gallia profecti, postulant ab Episcopo, vt Christianorum baptismo donentur. Is, cum illis septem dies præscripsisset ad ieiunandum, eosque in fide erudiuisset, octauo die lauacro baptismatis tinxit, & cum pace dimisit. Illi animo fidenti contra tyrannos gradiuntur: nec spes eos fefellit. Quippe Vptaro Hunnorum rege nocte, cum se cibo nimio ingurgitasset, medio disrupto, Burgundiones Hunnos duce carentes adorti, pauci cum permultis (tria enim millia contra decem impetum faciunt) commisso prælio victoriam consequuntur. Ex illo tempore gens ea religionem Christianam ardenti studio excoluit. Sub idem tempus Barbas Arianorum Episcopus moritur, ad decimum tertium Consulatum Theodosii & Valentiniani tertium, octauo Calend. Iulii: in cuius locum succedit Sabbatius. Verùm de his fatis multa.

Quomodo Macedonianos Nestorius afflixerit.

CAPVT XXXI.

Nestorius autem, quoniam multa contra ecclesiæ consuetudinem moliebatur, sibi propterea grauissimum odium peperit, sicut euentus rerum ab eo gestarum satis declarat. Germæ, vrbis Helleponti Episcopus Antonius Nestorij ferocitati in hæreticis profligandis obsecutus, Macedonianos grauiter exagitare conabatur: & quo se excusaret, mandatum à Patriarcha, Episcopo scilicet Constantinopolitano se de ea re accepisse simulabat. Itaque Macedoniani etsi ad tempus se vexari passi sunt, postea tamen vbi Antonius eos acerbius insectabatur, non amplius illam iniuriarum molem tolerare potuerunt, sed tam cæco animorum impetu ferebantur, vt libidine vlciscendi æquo & bono prælata, per viros ad eam rem missos Antonium occidendum curarent. Hoc scelus à Macedonianis patratum, tanquam materia ad ferociam Nestorij incendendam fuit: qui persuasit Imperatori, vt ecclesiæ illis adimerentur. Quare Macedonianis vna ecclesiæ Constantinopoli extra vetera